

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

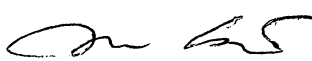
София, 28 ноември 1997 г.

№ 11-460

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

К.З. 17/97

Определен за докладчик
г. Н. Геранов и колегия
тържи за отмяна на конституционност на закона
за 4.12.97 И С К А Н Е

 ОТ ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РБ
ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТ
НА РАЗПОРЕДБИ НА ЗАКОНА ЗА СПЕЦИАЛНИТЕ
РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Законът за специалните разузнавателни средства е приет от XXXVIII Народно събрание на 8 октомври 1997 г. и е обнародван в Държавен вестник бр.95 от 21 октомври 1997 г.

Разпоредбите на чл.18, ал.1, чл.19, чл.30 и чл.34 от този закон са противоконституционни.

1. В чл.18, ал.1 от посочения закон на министъра на вътрешните работи и на съответния секретар на министерството се предоставя правото и без разрешението на органа на съдебната власт по чл.15 от закона да разпореждат използването на специалните разузнавателни средства. Предвидено е това да става в случаите на непосредствена опасност от извършване на тежки умишлени престъпления или заплаха за националната сигурност.

Тази разпоредба пряко нарушава чл.34, ал.2 от Конституцията на РБ, която допуска неприкосновеността на свободата и тайната на кореспонденцията и на другите съобщения да се нарушава "САМО С РАЗРЕШЕНИЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ".

От друга страна случаите, в които могат да се използват специалните разузнавателни средства по чл.198, ал.1, са толкова общо формулирани, че на практика могат да се употребят почти винаги.

Със същата разпоредба не се постига и бързина, защото дейността на органите по чл.15 от закона може да се организира така, че при необходимост разрешението за използване на специалните разузнавателни средства да се даде незабавно.

II. В чл.19 от закона се предвижда възможност министърът на вътрешните работи и съответният секретар на министерството безусловно да прекратяват прилагането на специални разузнавателни средства.

При наличието на чл.20, ал.1, в която изрично са изброени случаите, когато може да се прекрати използването на специалните средства, неограничената с нищо възможност по чл.19 нарушава равенството между властите и независимостта на съдебната власт по чл.117, ал.2 от Конституцията на РБ, която власт дава разрешение за използване на специалните средства, а в случаите по чл.13, ал.1, т.4 и т.5 от закона и иска тяхното използване.

III. Съгласно чл.30 от закона при получаване на резултати извън направеното искане, отнасящи се до компетентността на други органи по чл.13, ал.1, решението за ползването на специалните разузнавателни средства се взема от министъра на вътрешните работи или от упълномощения от него секретар на министерството.

Вземането на решение по този текст от министъра, а не от съдебната власт, нарушава както посочената разпоредба на чл.34, ал.2 от Конституцията на РБ, така също и равенството на

3.

властите и независимостта на съдебната власт, която едновременно иска използването на специалните средства и дава разрешение за това, а и допълнителните резултати по чл.30 могат да се отнасят до компетентността на съдебната власт, а тази компетентност не може да се нарушава от изпълнителната власт.

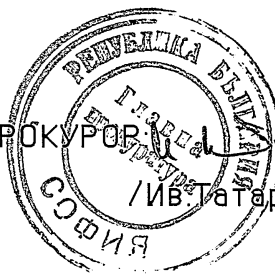
IV. Чл.34 от закона постановява министърът на вътрешните работи да осъществява контрол не само върху използването на специалните разузнавателни средства, но и върху събраните данни.

Контролът върху събраните данни от страна на изпълнителната власт пряко нарушава конституционното равенство на властите и независимостта на съдебната власт, защото тези данни са предназначени, а понякога и поискани от нея, за съдебната власт, което се посочва и в чл.3 и чл.31, ал.1 и 2 от същия закон. Правото по чл.34, ал.1 означава, че и в случаите на чл.31, ал.2 от закона контролът върху събраните данни може да се осъществява неограничено от изпълнителната власт в лицето на министъра на вътрешните работи.

Предвид това предлагам да установите и обявите разпоредбите на чл.18, ал.1, на чл.19, на чл.30 и на чл.34, ал.1 от Закона за специалните разузнавателни средства за противоконституционни.

Смятам за необходимо да вземат участие по делото като заинтересувани институции Народното събрание, приело закона, и министърът на вътрешните работи, на когото е възложено изпълнението на закона.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
/Ив Татарчев/

ВП